

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/01 van:

mevrouw XXXX, geboren XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de HIC, onderdeel van Novadic Kentron,

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 7 januari 2022 een klaagschrift, gedateerd 7 januari 2022, van XXXX, hierna te noemen klaagster.

Klaagster heeft zich bij het formuleren van haar klacht en bij de mondelinge behandeling van de klacht laten bijstaan door XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke, mevrouw XXXX, zorgverantwoordelijk behandelaar en GZ-psycholoog, om klaagster te beperken in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg heeft dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen, door haar laptop en mobiele telefoon in te nemen.

De klachtencommissie ontving op 13 januari 2022 een verweerschrift, gedateerd 10 januari 2022, van mevrouw XXXX, hierna te noemen verweerster.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 18 januari 2022.

De klachtencommissie was door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan, niet in de gelegenheid om de klachten van klaagster in fysieke aanwezigheid van klaagster en verweerster te behandelen. De klachtencommissie heeft de klacht daarom via een beeldschermverbinding behandeld. Klaagster en verweerster, de personen die hen bijstonden, alsmede de leden van de klachtencommissie hebben deelgenomen aan de behandeling van de klacht via beeldverbinding.

2. Inhoud van de klachten

De klachten van klaagster richten zich op:

1. de beslissing van 24 december 2021 om aan klaagster verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen, door haar laptop en mobiele telefoon in te nemen.
2. het ontbreken van een beoordeling van de wilsbekwaamheid van klaagster.

3. De feiten

De Rechtbank Oost Brabant heeft op 22 december 2021 een machtiging tot het verlenen van verplichte zorg verleend ten aanzien van klaagster. Deze machtiging geldt tot en met 22 juni 2022. Klaagster is op 23 december 2021 opgenomen bij Novadic Kentron in Vught, in de gesloten opnameafdeling. Verweerster is de zorgverantwoordelijke van klaagster.

De partner van klaagster heeft blijkens de overgelegde rapportage op 24 december 2021 de behandelaars van klaagster op 24 december 2021 verzocht om de communicatiemiddelen van klaagster in te nemen. Hij maakte zich zorgen over financiële transacties van klaagster via deze middelen. In het verleden was het gezin bijna in financiële problemen gekomen door dergelijk handelen van klaagster.

Op 24 december 2021 heeft de zorgverantwoordelijke besloten om de laptop en de mobiele telefoon van klagster in te nemen. De beslissing werd genomen als een beslissing om aan klagster verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen.

De zorgverantwoordelijke van klagster heeft op 24 december 2021 aan klagster een brief gezonden waarin zij laat weten dat zij op 24 december 2021 heeft besloten om klagster verplichte zorg te verlenen, wat de motivering is van deze beslissing en hoe de beslissing is voorbereid.

De geneesheer-directeur van Novadic Kentron heeft per brief van 24 december 2021 aan klagster laten weten dat de zorgverantwoordelijke heeft besloten om haar verplichte zorg te verlenen op basis van de voor klagster geldende zorgmachtiging. In de brief wordt klagster gewezen op haar recht om een klacht in te dienen bij de klachtencommissie, op de mogelijkheid om zich te laten bijstaan voor advies en bijstand door de Patiëntenvertrouwenspersoon en op de mogelijkheid dat familieleden en voor de continuïteit van zorg essentiële naasten voor advies en bijstand contact kunnen opnemen met de onafhankelijke Familievertrouwenspersoon.

4. Standpunt van klagster

Blijkens het klaagschrift is klagster het niet eens met de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen. Er was geen aanleiding om haar laptop en telefoon in te nemen. Het is absoluut niet waar dat klagster geld heeft overgemaakt aan vreemde mensen. Klagster kan dit ook bewijzen. Het bevreemdt klagster dat één telefoontje van haar partner voldoende was om tot een voor haar ingrijpende maatregel te besluiten. Als op 24 december 2021 goed overleg met haar was gevoerd, dan had klagster de informatie die haar partner over haar had gegeven kunnen weerleggen.

Door het innemen van de laptop en de telefoon kon klagster helemaal niets. Klagster had Corona toen zij werd opgenomen. Dat betekende dat zij in isolatie op haar kamer moest blijven. Klagster was weliswaar behoorlijk ziek, maar zij had graag contact willen hebben met haar gezin, goede vrienden of andere naasten. Zij kon ook geen dierbare foto's kijken of muziek luisteren. Ook kon zij de online oefeningen voor haar PTSS-klachten niet doen.

Klagster klaagt ook over het ontbreken van een beoordeling van haar wilsbekwaamheid. Dat had bij het nemen van de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen wel gemoeten. Het is voor klagster geruime tijd onduidelijk wie haar zorgverantwoordelijke was tussen 24 december 2021 en 16 januari 2022. Klagster wijst hiervoor op de correspondentie tussen de Patiëntenvertrouwenspersoon en de aan de afdeling verbonden psychiater.

Klagster heeft op 16 januari 2022 haar mobiele telefoon teruggekregen en op 17 januari 2022 haar laptop.

Klagster verzoekt de klachtencommissie om haar klacht gegrond te verklaren. Ook verzoekt klagster om een schadevergoeding. Klagster verwijst voor de onderbouwing van haar verzoek naar de notitie van de Patiëntenvertrouwenspersoon van 17 januari 2022 die aan de klachtencommissie is overgelegd.

5. Standpunt van verweerster

Verweerder geeft in haar verweerschrift aan dat klagster in Novadic Kentron werd opgenomen op 23 december 2021, op grond van een zorgmachtiging die op 22 december 2021 werd verleend. Verweerder wijst op de medische verklaring die aan het verlenen van de zorgmachtiging ten grondslag ligt. In deze medische verklaring wordt onder punt 7c vermeld dat bij klagster sprake is van gebrekkig zelfinzicht en ziektebesef. Verder wijst verweerder op de vormen van zorg die in de zorgmachtiging worden genoemd die verplicht aan klagster kunnen worden verleend.

De partner van klagster heeft op 24 december 2021 verzocht om de communicatiemiddelen van klagster in te nemen omdat hij zich zorgen maakte over financiële transacties. De partner van klagster heeft in de aanloop naar de opname van klagster verklaard ernstig financieel nadeel te ondervinden voor zijn gezin, door financiële transacties van klagster.

Naar aanleiding van de uitlatingen van de partner van klager is het team, bij afwezigheid van verweerster in overleg gegaan met de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke van klager. Besloten werd tot het innemen van communicatiemiddelen. Voor een beschrijving van deze gang van zaken verwijst verweerster naar de overgelegde rapportage. Verweerster is later op de hoogte gesteld van de beslissing.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een zorgmachtiging is verleend op 23 december 2021, geldend tot 22 juni 2022. In de zorgmachtiging zoals die voor klager was verleend, is opgenomen dat aan klager onder meer als verplichte zorg kan worden verleend in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen. Klager klaagt over de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen in de vorm van het innemen van haar laptop en haar mobiele telefoon op grond van artikel 8:9 Wvz.

Op grond van artikel 10:3 onder f van de Wvz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie. De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klager te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

Klager klaagt over de beslissing van 24 december 2021 om haar verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen. In het kader van de beslissing om aan klager verplichte zorg te verlenen zijn de laptop en de mobiele telefoon van klager ingenomen.

In de zorgmachtiging die is verleend voor klager is opgenomen dat het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen als verplichte zorg kan worden verleend.

Alvorens in te gaan op de inhoud van de klachten van klager, wil de klachtencommissie stilstaan bij haar opmerking dat het onduidelijk was wie tussen 24 december 2021 en 17 januari 2022 de zorgverantwoordelijke was.

Bij de mondelinge behandeling van de klacht is ook de klachtencommissie gebleken dat uit de overgelegde stukken niet duidelijk was wie nu precies de zorgverantwoordelijke van klager op welk moment was. Verweerster heeft tijdens de mondelinge behandeling van de klacht aangegeven dat zij bij de ambulante behandeling van klager was betrokken als zorgverantwoordelijke. Verder gaf zij aan dat zij geen zorgverantwoordelijke van klager was nadat zij klinisch was opgenomen. Verweerster kon wel aangeven wie op het moment van de mondelinge behandeling van de klacht de zorgverantwoordelijke was. Deze naam was echter nog niet bekend bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie kan zich voorstellen dat in de periode van Kerstmis en de jaarwisseling de vaste zorgverantwoordelijke niet op de afdeling aanwezig was. De klachtencommissie wil hier graag herinneren aan de verplichting die op de zorgaanbieder rust om aan een persoon die op grond van de Wvz in een instelling wordt opgenomen schriftelijk bekend te maken wie de zorgverantwoordelijke is. Dit had de nu ontstane situatie waarbij verweerster niet de verantwoordelijke was voor de beslissingen die ten aanzien van klager werden genomen, maar waar zij wel de verantwoordelijkheid voelde, kunnen voorkomen.

De beslissing om de laptop en de telefoon van klager in te nemen is te beschouwen als een beslissing als bedoeld in artikel 8:9 Wvz. De klachtencommissie zal toetsen of deze beslissing voldoet aan hetgeen in dit artikel is voorgeschreven.

Allereerst en meer in het algemeen overweegt de klachtencommissie dat verplichte zorg bij psychiatrische patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er op zowel juridisch als medisch gebied eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte

zorg. Op juridisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de gronden van de Wvggz en aan vormvoorschriften als vastlegging van het zorgplan en het uitreiken van een voldoende gemotiveerde schriftelijke kennisgeving van de verplichte zorg.

In lid 1 van artikel 8:9 is vastgelegd dat de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de crisismaatregel, de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel of de zorgmachtiging een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet neemt dan nadat hij:

- a. zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene.

In de brief van 24 december 2021 die door verweerster aan klagster is gestuurd, wordt vermeld dat klagster op 24 december 2021 door de zorgverantwoordelijke is onderzocht. Als zorgverantwoordelijke wordt in de brief verweerster genoemd. Door verweerster is de rapportage over de gang van zaken bij de besluitvorming over de beslissing aan de klachtencommissie overgelegd. In deze rapportage wordt verweerster echter niet vermeld als degene die de verantwoordelijk was voor het nemen van de beslissing om klagster verplichte zorg te verlenen. In de rapportage wordt XXXX genoemd, die toestemming heeft gegeven om de laptop en de telefoon van klagster in te nemen. Verder blijkt uit de rapportage dat de verpleegkundige XXXX vervolgens naar klagster is gegaan en haar de verplichte zorg heeft aangezegd.

De klachtencommissie kan niet anders dan constateren dat klagster niet door de zorgverantwoordelijke, of diens plaatsvervanger, voorafgaande aan de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen is onderzocht. De informatie in de brief van 24 december 2021 is op dit punt dus niet juist. Alleen al omdat klagster niet voorafgaande aan de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen is onderzocht door de zorgverantwoordelijke dient de klacht gegrond te worden verklaard. Deze bepaling is immers van dwingend recht.

- b. met betrokkene over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd,

In de eerder aangehaalde brief van 24 december 2021 wordt vermeld dat de zorgverantwoordelijke op 24 december 2021 de voorgenomen beslissing om klagster verplichte zorg te verlenen heeft besproken. Uit de overgelegde stukken blijkt echter niet dat de zorgverantwoordelijke op 24 december 2021 met klagster heeft gesproken over het voornemen om haar verplichte zorg te verlenen. In de overgelegde rapportage wordt vermeld dat door de verpleegkundige XXXX. op 24 december 2021: *"hierna naar cliënte toegegaan en verplichte zorg aangezegd m.b.t. beperken van communicatiemiddelen. Cliënte was het hier niet mee eens maar werkte uiteindelijk wel mee, telefoon en laptop zijn in haar bovenkast gelegd."*

Ook ten aanzien van dit voorschrift van artikel 8:9 Wvggz kan de klachtencommissie niet anders dan constateren dat voorafgaande aan de beslissing om klagster verplichte zorg te verlenen niet met klagster is gesproken over het voornemen daartoe. Alleen al omdat niet met klagster voorafgaande aan de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen is gesproken over het voornemen daartoe, dient de klacht gegrond te worden verklaard. Deze bepaling is immers van dwingend recht.

- c. voor zover hij geen psychiater is, hierover overeenstemming heeft bereikt met de geneesheer-directeur,

De klachtencommissie heeft in het BIG-register onderzocht wat hoe XXXX is geregistreerd. Het BIG-register geeft aan dat XXXX is geregistreerd als psychiater, specialisme ouderen geneeskunde. De klachtencommissie stelt vast dat verweerder een beroepsbeoefenaar is die als (plaatsvervangend) zorgverantwoordelijke kan optreden. Omdat XXXX psychiater is en ook zelf geneesheer-directeur is bij Novadic Kentron, en zelf rechtstreeks bij de besluitvorming om aan klagster verplichte zorg te verlenen is betrokken, is voldaan aan dit vereiste.

De Klachtencommissie stelt vast dat bij het nemen van de beslissing om aan klager verplichte zorg te verlenen onvoldoende voldaan is aan artikel 8:9 lid 1 Wvggz.

In het tweede lid van artikel 8:9 Wvggz wordt voorgeschreven dat de zorgverantwoordelijke een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op grond van de crisismaatregel, de machtiging tot

voortzetting van de crisismaatregel of de zorgmachtiging op schrift stelt en de beslissing voorziet van een schriftelijke motivering.

Aan de klachtencommissie is de brief van 24 december 2021 inzake de beslissing om aan klagster verplichte zorg te verlenen overgelegd. Deze brief is eveneens op 24 december 2021 door de geneesheer-directeur aan klager gezonden.

De klachtencommissie zal een oordeel moeten geven over het oordeel van de zorgverantwoordelijke over de aanwezigheid van voldoende stoornis gerelateerd ernstig nadeel. In artikel 3:3 Wvvgz wordt voorgeschreven dat het verlenen van verplichte zorg mag worden verleend als uiterste middel, indien het gedrag van een persoon als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel. Dat betekent dat door de zorgverantwoordelijke duidelijk moet maken wat het causaal verband is tussen de psychiatrische stoornis en het ernstig nadeel.

In de brief van de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke van 24 december 2021 wordt de beslissing om klagster verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen het eigen leven in te richten als volgt gemotiveerd: *“Het gedrag van U leidt, als gevolg van een psychische stoornis, tot ernstig nadeel. Cliënte maakt geld over naar vreemde mensen en heeft telefonisch contact met vreemde mensen die haar opdrachten geven. Om verder ernstig nadeel af te wenden worden de telefoon en de laptop van cliënte ingenomen.”* De motivering gaat daarmee niet verder dan dat klagster geld over maakt aan en contact heeft met vreemde mensen.

De klachtencommissie is van oordeel dat deze motivering erg mager is. De partner van klagster had weliswaar zijn zorgen kenbaar gemaakt over het gebruik door klagster van haar laptop en haar mobiele telefoon, maar nergens blijkt uit dat de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke zelf heeft geconstateerd dat deze zorgen reëel waren en dat daadwerkelijk op 24 december 2021 sprake was van een causaal verband tussen de psychische stoornis van klagster en het beschreven ernstig nadeel.

De klachtencommissie heeft in de beoordeling van de Rechtbank Oost Brabant van het verzoek om een zorgmachtiging tot het verlenen van verplichte zorg aan klagster, onder meer kunnen lezen dat *“klagster meerdere malen te hoge uitgaven heeft gedaan aan onder andere telefoonabonnementen en aankopen voor haar eigen bedrijf. Haar partner kon deze nog terugdraaien, was dit niet gelukt dan hadden zij het risico gelopen de hypotheek niet meer te kunnen betalen.”* De klachtencommissie leest verderop in deze beoordeling *“dat het ernstige vermoeden bestaat dat dit nadeel wordt veroorzaakt door gedrag van betrokkene dat voortvloeit uit een psychische stoornis.”* Vervolgens wordt door de Rechtbank aangegeven wat de aard en de verschijnselen zijn van de psychische stoornis van klagster. Voor de klachtencommissie staat daarmee vast dat het in artikel 3:3 Wvvgz voorgeschreven verband tussen de psychische stoornis van klagster en het ernstig nadeel aanwezig is.

Het zou beter zijn geweest wanneer de zorgverantwoordelijke op dit verband had gewezen in de brief van 24 december 2021 en vervolgens had opgemerkt dat zij zelf had geconstateerd dat het ernstig nadeel op 24 december 2021 alleen maar kon worden weggenomen door de telefoon en de laptop van klagster in te nemen.

De klachtencommissie is van oordeel dat de motivering van de beslissing van 24 december 2021 om aan klagster verplichte zorg te verlenen onvoldoende is. Ook om die reden moet de klacht gegrond worden verklaard.

De klachtencommissie zal nu nagaan of voldaan is aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvvgz.

Dit artikel luidt: *“Indien verplichte zorg anders dan strekkende tot opname in een accommodatie, op grond van een crisismaatregel, een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel of zorgmachtiging wordt toegepast, legt de zorgverantwoordelijke, onverminderd het bepaalde in artikel 1:5, na overleg met de vertegenwoordiger, schriftelijk vast in het dossier, bedoeld in artikel 8:4, met vermelding van datum en tijdstip, of:*

- a. betrokkene tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake in staat is, en*
- b. er acuut levensgevaar dreigt voor betrokkene dan wel er een aanzienlijk risico is voor een ander op levensgevaar, ernstig lichamelijk letsel, ernstige psychische, materiële of*

financiële schade, ernstige verwaarlozing of maatschappelijke teloorgang, of om ernstig in zijn ontwikkeling te worden geschaad, dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is.”

Op 21 december 2020 is een uitspraak van de Hoge Raad gepubliceerd (uitspraak van 18 december 2020, ECLI:NL:HR:2020:2096) waarin wordt ingegaan op de betekenis van artikel 8:9 lid 4 Wvvgz. Deze uitspraak heeft ook gevolgen voor de beoordeling door de klachtencommissie van beslissingen om aan klager verplichte zorg te verlenen. Klager wijst in de toelichting op zijn klaagschrift ook nadrukkelijk op de toepassing van artikel 8:9 lid 4 Wvvgz.

De Hoge Raad heeft in deze uitspraak aangegeven dat artikel 8:9 lid 4 Wvvgz niet uitsluitend een registratieplicht behelst. Dat betekent dat de klachtencommissie niet kan volstaan met het nagaan of verweerder in het dossier van klager heeft vastgelegd, onder vermelding van datum en tijdstip, of klager tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is, en verweerder heeft vermeld of acuut levensgevaar dreigt voor klager, dan wel of er een aanzienlijk risico is voor een ander op levensgevaar, of een kans op ernstig lichamelijk letsel, ernstige psychische, materiële of financiële schade, ernstige verwaarlozing of maatschappelijke teloorgang van klager, of een kans voor klager om ernstig in zijn ontwikkeling te worden geschaad, dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is, maar ook of verweerder dat inhoudelijk heeft beoordeeld.

Verweester gaat in haar verweerschrift in op deze klacht van klagster door te verwijzen naar de bevindingen van anderen dan de zorgverantwoordelijke zelf over het toestandsbeeld van klagster voorafgaande aan het verlenen van de zorgmachtiging. Een dergelijke verwijzing is onvoldoende in het licht van artikel 8:9 lid 4 Wvvgz. Het artikel vraagt immers om een oordeel van de zorgverantwoordelijke die de beslissing om verplichte zorg te verlenen heeft genomen. Het oordeel ten aanzien van de wilsbekwaamheid dient zich uitdrukkelijk te richten op de concrete beslissing om verplichte zorg te verlenen. In de brief van 24 december 2021 wordt geen gewag gemaakt van een beoordeling van de mogelijkheden van klagster tot een redelijke afweging van haar belangen ter zake van de beslissing om haar verplichte zorg te verlenen.

De klachtencommissie heeft verder moeten vaststellen dat in de overgelegde rapportage over de gang van zaken op 24 december 2021 niet is vastgelegd dat door de zorgverantwoordelijke beoordeeld is of klagster in staat was tot een redelijke waardering van haar belangen ter zake van het verlenen van de verplichte zorg waartoe zou worden besloten.

De klachtencommissie moet er daarom vanuit gaan dat deze beoordeling niet heeft plaatsgevonden.

Verweester heeft daarmee niet voldaan aan deze verplichting van artikel 8:9 lid 4 Wvvgz. Dit moet naar het oordeel van de klachtencommissie ook al leiden tot het gegrond verklaren van de klacht.

De klachtencommissie komt daarmee in principe niet toe aan de beoordeling van de vragen of in voldoende mate is onderzocht over mogelijkheden om klager vrijwillige zorg kon worden verleend en of niet/onjuist is geoordeeld over de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid van de interventie.

De klachtencommissie wil hier echter wel over opmerken dat in de brief van 24 december 2021 weliswaar wordt ingegaan op hoe bij het nemen van de beslissing om aan klagster verplichte zorg te verlenen rekening is gehouden met deze beginselen, maar dat met name de motivering van waarom het innemen van de laptop en de telefoon van klagster voldoet aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit erg beperkt is. In het bijzonder wordt niet duidelijk gemaakt waarom geen alternatieven bestonden om klagster er van te weerhouden om financiële transacties via haar laptop of telefoon te doen. Door het innemen van de telefoon en laptop van klagster werd niet alleen de mogelijkheid van klagster om met de bank te communiceren onmogelijk gemaakt, maar ook de mogelijkheid om met anderen te communiceren tot een minimum beperkt.

In dit verband wil de klachtencommissie echter ook opmerken dat zij het op zich goed voorstelbaar vindt dat op grond van de zorg van de partner van klagster, dat er misschien financiële transacties door klagster zouden worden gedaan die voor haar en haar gezin schadelijk waren, nagedacht werd over mogelijkheden om dat te voorkomen. Temeer omdat in de beschikking van de Rechtbank Oost-

Brabant ook verwezen wordt naar eerder soortgelijk gedrag van klaagster als onderbouwing van de beslissing om een zorgmachtiging te verlenen.

Alles overziende acht de klachtencommissie de klachten van klaagster gegrond.

Tenslotte wil de klachtencommissie het volgende opmerken.

De klachten van klaagster zijn in eerste instantie om formele redenen gegrond verklaard. De klachtencommissie kan zich niet aan de indruk onttrekken dat in de besluitvormingsprocedure de druk om snel te handelen groot is geweest, omdat deze beslissing om klaagster verplichte zorg te verlenen werd genomen vlak voor Kerstmis. Dat kan een belangrijke oorzaak zijn geweest waarom de voorschriften van artikel 8:9 Wvvgz niet in acht werden genomen. Ook heeft de klachtencommissie de indruk dat er bij de behandelaars die bij het nemen van de beslissing om aan klaagster verplichte zorg te verlenen betrokken waren, onvoldoende kennis en ervaring was over hoe zeer het van belang is dat een besluit om verplichte zorg te verlenen voldoet aan de formele vereisten. Deze formele vereisten zijn in de Wvvgz opgenomen, omdat een beslissing om verplichte zorg te verlenen een aantasting is van de grondrechten van de patiënt. Dat brengt met zich mee dat in artikel 8:9 Wvvgz de nodige waarborgen zijn opgenomen om er voor te zorgen dat een dergelijk besluit zorgvuldig wordt genomen.

8. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over

1. de beslissing van 24 december 2021 om aan klaagster verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen, door haar laptop en mobiele telefoon in te nemen: **gegrond**.
2. het ontbreken van een beoordeling van de wilsbekwaamheid van klaagster: **gegrond**.

Doordat de klachtencommissie de klachten gegrond heeft verklaard, zijn de bestreden beslissingen vernietigd. Deze vernietiging brengt daarmee ook met zich mee dat de rechtsgevolgen van deze beslissingen zijn vernietigd.

9. Schadevergoeding

Klaagster heeft de klachtencommissie verzocht om haar, in het geval dat haar klachten door de klachtencommissie gegrond zouden worden verklaard, een schadevergoeding toe te kennen.

De klachten van klaagster zijn door de klachtencommissie gegrond verklaard, zodat er reden kan zijn om klaagster een schadevergoeding toe te kennen.

In de onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding wordt door klaagster verwezen naar het rapport van de Universiteit van Amsterdam uit 2019. De klachtencommissie heeft meermaals uitgesproken dat zij de richtlijnen die in dit rapport worden voorgesteld niet zal volgen. Er is voor de klachtencommissie geen aanleiding om dat nu wel te doen. Dat betekent dat de klachtencommissie gebruik maakt van de aan haar gegeven bevoegdheid om zelf een billijke schadevergoeding toe te kennen.

De klachtencommissie acht een schadevergoeding aan klaagster van €10,= per dag waarop haar laptop en telefoon zijn ingenomen geweest billijk. De telefoon en de laptop van klaagster zijn vanaf 24 december 2021 tot 17 januari 2022 ingenomen geweest. Dat zijn 24 dagen. Daarmee komt het bedrag van de schadevergoeding op € 240,=.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 18 januari 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, plaatsvervangend secretaris.